Her Çocuğa Bir Bilgisayar Projeleri Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme

Özet: Bilgi toplumu olarak bilinen günümüz toplumunda hızla gelişen ve değişen teknolojiler hızlı bir ivmeyle yaşamın her alanına girmekte, bireylerin iş ve özel yaşamlarında iş ve işlemlerin farklı bir şekilde yapılmasını zorunlu kılmaktadır. Kuşaklar arasındaki farklılıkların yeni bir boyut kazandığı bu ortamda okullar da bu değişimden nasibini almıştır. Teknoloji ile büyüyen bu yeni kuşaktan oluşan öğrencilere eğitim vermeyi amaçlayan günümüz okullarında teknolojinin kullanımı da farklı bir boyutta ele alınmaktadır. Özellikle gelişmekte olan ülkelerde, çeşitli gruplar ve bölgeler arasındaki sayısal uçurumun kapatılması ve eğitimde kalitenin artırılması için farklı projeler uygulamaya konulmaktadır. Örneğin "her çocuğa bir bilgisayar" gibi bir sloganla teknolojik cihazların dağıtılması ve bu cihazların öğretmenler yardımıyla işe koşularak eğitimin olmazsa olmaz bir parçası haline getirilmesine çalışılmaktadır.

Bu çalışmada, Türkiye'de 2010 yılında temelleri atılan FATİH Projesinin temel bileşenleri ile çeşitli ülkelerde her çocuğa bir teknolojik cihaz verilmesi şeklinde özetlenebilecek olan projelerin bir karşılaştırmasının ve bu bağlamda bir durum analizinin yapılması amaçlanmaktadır.

FATİH Projesinin temel bileşenleri "donanım ve yazılım altyapısının sağlanması, eğitsel içeriğin sağlanması ve yönetilmesi, öğretim programlarında etkin bilişim teknolojileri (BT) kullanımı, öğretmenlerin hizmet-içi eğitimi, ağ altyapısı ve geniş bant internet kullanımı ile bilinçli ve güvenli bilişim teknolojilerinin kullanımının sağlanması" şeklinde belirtilebilir. Bu çalışmada, bir projenin başarılı olması ve sürdürülebilirliği açısından önemli olan bu bileşenler temel alınarak, projelerin uygulanması sürecinde gerçekleştirilenler, koşulların iyileştirilmesi ve paydaşlarla olan ilişkiler bağlamında yapılması gerekenler ve bütün bunların eğitim ortamlarına yansımaları tartışılmaktadır. Bu amaçla Türkiye'de ki FATİH Projesi başta olmak üzere Amerika, Meksika, Peru, Brezilya, Kolombiya, Çin, İtalya, Avusturalya, Uruguay, Arjantin, Kore, Hollanda, İspanya, Japonya ve Uganda'da uygulanan projeler ele alınmıştır.

Yapılan analizler sonucunda, projelerin uygulandığı ülkelerin birçoğunda pilot çalışmalar sonucunda herhangi bir değerlendirme yapılmadan projelerin ülke geneline yaygınlaştırıldığı, projelerin uygulanması süreci boyunca ajanslar, şirketler ve paydaşlarla işbirliğinin eksik olduğu, öğretmen eğitimlerinin ve içeriklerin geliştirilmesinde yetersiz kalındığı tespit edilmiştir. Öte yandan özellikle pedagojik ve teknik destek eksikliği gibi unsurların belirlenen teknolojilerin kullanımının zaman almasına neden olduğu anlaşılmaktadır. Bu projelerde ayrıca öğretmenlerin teknolojiye yönelik tutumları ile sahip oldukları bilgi ve becerilerin dikkate alınmadığı ve bunun bir sonucu olarak da okullarda kullanılan teknolojilerin etkili bir şekilde kullanılamadığı ortaya çıkmıştır.

Anahtar Sözcükler: FATİH Projesi, bilişim teknolojileri, e-içerik, donanımsal altyapı, teknik ve pedagojik destek, hizmet- içi eğitim

Abstract: In today's society, known as information society, fast-growing and changing technologies enters into every area of life with rapid acceleration and necessitate that the individuals do the works and operations at their business and private life in different ways. In this setting in which the differences between generations take on a new dimension, the schools got its share, as well. The use of technology in today's schools which is aimed to provide training for this new generation consisting of students growing with technology has also gained a different viewpoint. Especially in developing countries, diverse projects are implemented to improve the quality of education and close the digital gap between various groups and regions. For example, the dissemination of technological devices with slogan like "One Laptop per Child" and efforts to become these devices as an essential part of education with the help of teachers.

In this study, it is aimed to compare the main components of FATİH Project which was began in 2010 in Turkey with other education technology investment projects which can be summarized in the form of "One Laptop per Child" and to make situation analysis.

The main components of FATİH project can be expressed as provision of hardware and software infrastructure, provision and management of educational content, utilization of effective information technology in the curriculum, in-service training of teachers, network infrastructure and provision of using conscious and safe information technology with broadband. In this study, the activities performed in implementation process and requirements in the scope with the relationships between stakeholders and lastly the reflections of all these to learning environments are discussed by using these components which is important for project's success and sustainability as base. For this purpose, the FATİH Project pf Turkey in particular, Technology Dissemination Projects such in America, Mexico, Peru, Brazil, Colombia, China, Italy, Australia, Uruguay, Argentina, South Korea, the Netherlands, Spain, Japan and Uganda are compared.

As a result, It is determined that in many countries, the projects have spread across the country without taking into account the results of the pilot studies. Cooperation with agencies, companies and stakeholders is lacking in the implementation process of projects and inadequacy of teacher training and the development of content have been identified. On the other hand, especially lack of pedagogical and technical support causes taking the time of using of determining technologies. In addition, technologies used in schools cannot be used effectively because of taking not taking into consideration of teachers' attitude towards technology and their knowledge and skills.

Keywords: FATİH Project, information technologies, e-context, hardware infrastructure, technical and pedagogical support, in-service training, one laptop per child